

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 113-1909)

Originalt emne

Bade

Bade/Strandbadeanstalter

Uddrag fra byrådsmødet den 13. maj 1909 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 113-1909)

Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om Overtagelse af en af Landsudstillingen projekteret Badeanstalt.

J. C. Petersen fremhævede, at Byens Badeforhold langt fra var saa gunstige som ønskeligt, idet Anstalterne trods de aarlige Udvidelser var for smaa og særlig i indeværende Sommer vilde vise sig ufyldestgørende. Det vilde derfor være i høj Grad ønskeligt, om Landsudstillingen kunde blive sat i Stand til at bygge en Badeanstalt, ogsaa fordi Kommunens Anstalter ikke var saa pæne, at man kunde byde fremmede at benytte dem. For at Udstillingen kunde opføre en Badeanstalt uden altfor stor Tab skulde Udvalget derfor indstille, at Byen købte Anstalten efter Udstillingstiden for 60 % af Anskaffelsessummen, forudsat at denne ikke overskred 21000 Kr., og mod at Byraadet fik Ret til at approbere Tegningerne over Anstalten, der skulde opføres saaledes, at den let kunde skilles og samles. 60 % af 21000 Kr. vilde omtrent svare til det Beløb, det ellers kostede at bygge en Badeanstalt, men denne blev langt smukkere udstyret end de almindelige Anstalter, som i en Aarrække ikke behøvede at udvides, hvis Købet gik i Orden. Som sin private Mening fremhævede han, at der maaske kunde tages en Smule Entre for Benyttelse af den ny Anstalt, der ellers let paa Grund af dens smukke Udstyrelse vilde blive overfyldt.

Jakob Jensen ansaa det for heldigere straks at udvide de alt opførte kommunale

Badeanstalter end at købe Landsudstillingens, som man jo ingen Nytte kunde vente af i Aar. Han savnede Indstillingen angaaende Driften af den ny Anstalt. Ganske vist hørte han nok Udvalgets Formand slaa paa, at der kunde tages Entre, men denne Mulighed kunde han dog aldeles ikke tænke sig. Hvis Udstillingens Badeanstalt skulde overgaa til Byen, maatte Entreen derfor være gratis. Den ny Anstalt var projekteret baade for Mænd og Kvinder, saa man maatte, hvis den blev købt, altsaa have 2 ny Opsyn, medens man ved at udvide de bestaaende kommunale Anstalter, kunde nøjes med de to alt ansatte Opsyn. Driften vilde altsaa fordyres betydeligt, hvorfor han skulde henstille, hvis Indstillingen blev vedtaget, at man betingede sig Badeanstalten indrettet saaledes, at den let kunde forandres til een stor Afdeling, der jo saa paa Grund af den finere Udsmykning kunde benyttes udelukkende til Damebade. De to ældre Anstalter kunde saa slaas sammen til en stor Herrebadeanstalt. Ved en saadan Ordning vilde man undgaa at antage ny Opsyn. Forøvrigt saa han ingen Anledning til at give 60 % af Anskaffelsessummen, da man for det Beløb kunde bygge en af de almindelige Badeanstalter og altsaa kun vilde forære Udstillingen Anstalten til Brug i Sommer. Udstillingen burde selv bygge Anstalten og sælge den til Efteraaret i Lighed med de andre af dens Bygninger.

Rahr syntes ikke, det vilde være rigtigt af Kommunen at oprette en Badeanstalt, hvor der skulde tages Entre. I det hele taget sympatiserede han ikke meget med hele Foretagendet. Folk tog næppe paa Udstillingen for at bade, men hvis Udstillingen havde saa stor Tro til Badeanstalten, kunde den jo bygge denne for egen Regning og senere sælge den.

J. C. Petersen bemærkede, at Entrespørgsmaalet var hans private Tanke, som ikke kom Indstillingen ved. Det gjorde en stor Forskel, om Udstillingen skulde bygge Anstalten som dens andre Bygninger til Salg ved Auktion, eller om den skulde bygges saaledes som nu foreslaaet. I første Tilfælde vilde Anstalten naturligvis blive langt simplere og spinklere bygget. Derfor var det rigtigt af Udstillingen at spørge Byen, som var den eneste Køber, der kunde tænkes, inden den tog fat paa Opførelsen. Det kunde udmærket lade sig gøre at indrette Anstalten som foreslaaet af Hr. Jakob Jensen.

Marinus Petersen havde absolut ikke tænkt sig at tage Entre for Benyttelse af den ny Badeanstalt. Han var gaaet med til Indstillingen, fordi han mente, at man ved den foreslaaede Ordning vilde hjælpe Udstillingen til at faa en Badeanstalt, der var den værdig, uden derved at foraarsage Byen noget Tab. Anstalten kunde nok indrettes saaledes, at den kunde betjenes af eet Opsyn. Den kunde jo saa, som Hr. Jakob Jensen slog paa, overlades

til Kvinderne, medens de ældre Anstalter kunde slaas sammen til en stor Anstalt for Mænd.

Mikael Johansen syntes, at Udstillingens Forretningsudvalg allerede havde trukket saa mange og store Veksler paa Byen, at det saa lidt smaaligt ud nu at ville have Byen til at betale en Del af en Badeanstalt, som der var mest Rimelighed i, at den forærede Kommunen. Man kunde ikke saaledes rutte med 12000 Kr., fordi Udstillingen forlangte det.

Formanden udtalte, at Forslaget aldrig vilde være fremkommet, hvis Byen ejede en blot nogenlunde anstændig Badeanstalt. Mange af Udstillingsgæsterne vilde sikkert gerne bade, men man kunde dog ikke godt henvise dem til de nuværende Anstalter. Han saa intet underligt i, at Udstillingen spurgte, om Byen vilde købe Anstalten, da Byen var den eneste tænkelige Køber, og da Anstaltens Bygning og Indretning beroede en Del derpaa. Byen vilde intet Tab lide, og det vilde dog være af Betydning for den at have en nogenlunde passende Badeanstalt.

Indstillingen vedtoges.

